

РЕШЕНИЕ

№ 6945

гр. София, 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 09.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **7316** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Д. И. Д. от [населено място], [улица], срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № 23-1275-000397 от 11.07.2023г. на мл. автоконтрольор към сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – В. Т., с която на основание чл. 171, ал.1, т. 2, б. „а“ от ЗДвП е наложена ПАМ временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността. Жалбоподателят чрез пълномощника си твърди, че не е извършил нарушението, за което е издадена заповедта. Оспорва компетентността на издателя на заповедта. Сочи, че вече е наказван за същото нарушение със заповед от 12.04.2023г. Заповедта била материално незаконосъобразна и поради недоказаност на нарушението. По тези съображения иска обжалваната заповед да бъде отменена като незаконосъобразна. Претендират се разноси.

Ответник по жалбата – мл. автоконтрольор към ОД на МВР – В. Т., редовно призован,

не се явява, не се представлява.

Административен съд – София-град, въз основа на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № 8121з – 1632 от 02.12.2021г. министърът на вътрешните работи, на основание чл. 165 от Закона за движение по пътищата е определил да осъществяват контрол по ЗДвП определени структури на МВР сред които и Областните дирекции на МВР.

Със заповед № 363з – 2605 от 28.06.2023г. директорът на ОДМВР – В. Т. е оправомощил определени категории длъжностни лица да издават ПАМ по чл. 171, т. 2 от за движението по пътищата сред които не са служителите на длъжност „младши автоконтрольор“ в сектор „пътна полиция“ в ОД на МВР – В. Т.. С тази заповед на назначените по график и/или определени със заповед/план за работа служители на длъжност „младши автоконтрольор“ в сектор „пътна полиция“ в ОД на МВР – В. Т. са оправомощени само и единствено да прилагат ПАМ по чл. 171, т.1, букви „б“, „е“ и „ж“, т.2 – букви „в“ и „м“ и т. 2а – буква „а“, „б“.

Жалбоподателят е собственик на лек автомобил „С. Е. ФОРТУ КУПЕ“ с рег. [рег.номер на МПС] .

С обжалваната заповед № 23-1275-000397 от 11.07.2023г. на мл. автоконтрольор към сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – В. Т. на основание чл. 171, ал.1, т. 2, б. „а“ от ЗДвП е наложена ПАМ „временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността“. От мотивите на заповедта се извлича, че мярката е наложена по отношение на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя. Заповедта е мотивирана с обстоятелството, че субектът на ПАМ на 11.07.2023г. около 16.40 ч в [населено място] управлява посочения автомобил, на който е поставено черно фолио на предни странични прозорци, което е квалифицирано като нарушение на чл. 105, ал.1 от ЗДвП - техническа неизправност, изразяваща се в липса на прозрачност на обзорните стъкла.

В заповедта е посочено, че за посочените обстоятелства на лицето е съставен акт за установяване на административно нарушение № GA 1022452 от 11.07.2023г., който е представен като част от административната преписка. В акта обстоятелства различни

от гореизложените не са изтъквани.

Заповедта е съобщена на 11.07.2023г. Адресатът е отказал да я получи, което е удостоверено с подпис на свидетел. Жалбата е подадена на 25.07.2023г., т.е. в законоустановения срок.

Предвид установеното от фактическа страна, като провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването, поради което е допустима.

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административно мерки по чл. 171, ал.1, т. 2 от същия закон се издават с мотивирана заповед на ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или на оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи с оглед разпоредбата на чл. 165, ал.1 от Закона за движение по пътищата. Предвид тази правна уредба и представените по делото заповеди № 8121з – 1632 от 02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи и № 363з – 2605 от 28.06.2023г. на директора на ОДМВР – В. Т., съдът приема, че оспорената заповед е издадена от некомпетентен орган. Както вече се посочи, издателят на заповедта не е сред лицата, които разполагат с компетентност да издават заповеди по чл. 171, т.2, б.„а“ от ЗДвП. Такива съобразно заповедта на директора на ОД на МВР – В. Т. са само началник отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР – В. Т., началник сектор „Пътна полиция“ в отдел „Охранителна полиция“, началниците на групи в сектор „Пътна полиция“, началниците на РУ при ОД на МВР, началниците на сектори/групи „Охранителна полиция“ РУ, началник група „Пътен контрол“ в РУ – Горна О., полицейските инспектори в сектор „Пътна полиция“ в отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР – В. Т., полицейските инспектори в група „Охранителна полиция“ в РУ и назначените за оперативни дежурни по график или със заповед по време на изпълнение на оперативно дежурство.

При тази констатация е безпредметно да се обсъжда дали заповедта изпълнява другите изисквания на закона. Заповедта за налагане на ПАМ като издадена от лице, което не разполага с правомощие за това е нищожна и съдът следва да прогласи тази нищожност.

Разноски по делото не са претендирани.

На основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП настоящото решение не подлежи на обжалване.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 172, ал. 5 от ЗДвП,
сЪДЪТ

РЕШИ:

ПРОГЛЯСЯВА НИЩОЖНОСТТА по жалба на Д. И. Д. от [населено място], [улица], заповед за налагане на принудителна административна мярка № 23-1275-000397 от 11.07.2023г. на мл. автоконтрольор към сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – В. Т., с която на основание чл. 171, ал.1, т. 2, б. „а“ от ЗДвП е наложена ПАМ временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: